

Sygn. akt IV RC 154 /17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 30.11.2017 w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa K. M. reprezentowana przez matkę J. K.

przeciwko pozwanemu P. M.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. M. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniej córki K. M. PESEL (...) kwotę po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, która płatna będzie z góry do rąk matki małoletniej J. K. do dnia 15-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, począwszy od 28.07.2017r.,

II. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

III. nie obciąża pozwanego opłatami sądowymi,

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 154/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 listopada 2017r.

Małoletnia powódka K. M. działająca przez matkę J. K. wniosła o zasądzenie od P. M. tytułem alimentów kwoty po 1500 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniej powódki; piecze nad małoletnią sprawuje matka, miesięczne koszty utrzymania małoletniej to kwota 2700 zł, w których pozwany nie partycypuje. J. K. pracuje w Centrum Medycznym (...) i osiąga dochód miesięczny w wysokości 5000 zł.

Pozwany uznał, żądanie pozwu do kwoty 500 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

Małoletnia K. M. ur. (...) jest dzieckiem J. K. i P. M..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka jest dzieckiem zdrowym, leczona jest jednak ortodontycznie, koszt założenia aparatu wyniósł 1500 zł, co dwa miesiące odbywa się wizyta kontrolna, której koszt wynosi 120 zł. K. M., uczęszcza do szkoły podstawowej, roczne wydatki związane z składkami na komitet rodzicielski, składkami klasowymi, wycieczkami klasowymi to łącznie kwota 400 zł, zaś roczne wydatki na przybory szkolne to zamykają się w kwocie 500 zł. Matka dziecka miesięcznie wydaje na: wyżywienie kwotę 400-500 zł, na rozrywkę 50 zł, język angielski 100 zł, jazda konna 600 zł. Roczne wydatki na ubranie dla córki to kwota 900 zł, zaś wyjazdy wakacyjne zamykają się w kwocie 800 zł. Matka małoletniej K. M. z córką, mieszka ze swoimi rodzicami nie płaci czynszu, partycypuje zaś w połowie opłat za media. Miesięcznie na gaz dokłada się kwota 1000 zł w okresie zimowym. Rachunki za gaz, dla całego gospodarstwa domowego w okresie zimowym wynoszą ok. 2000 zł, a w okresie letnim około 217 zł.

Dowody:

Zeznania J. K. K-77,

Zaświadczenie z 23.05.2017r. K-5,

Zaświadczenie z 10.04.2017r. K-6,

Rachunki za gaz K-8.

Ojciec małoletniej powódki P. M., z zawodu jest inżynierem mechanikiem, obecnie nie pracuje, ale poszukuje pracy, w wyuczonym zawodzie może znaleźć zatrudnienie za kwotę około 3000 zł. We wrześniu 2017r. pracował na umowę zlecenia za kwotę 2.000 zł. Pozwany jest właścicielem samochodu C. z (...) oraz domu w K. o pow. 190m² położonego w dzielnicy W., wybudowanego w latach 80 XX wieku. Roczny podatek od tej nieruchomości wynosi 510 zł. Za gaz pozwany płaci w okresie zimowym blisko 1100 zł, w okresie letnim zaś około 200 zł.

Dowody:

Zeznania P. M. K-78

Decyzja o podatku K-42,

Rachunki za gaz K-44-53.

Umowa zlecenia K-60

Podstawą ustalenia stanu faktycznego były wiarygodne zeznania K. M. i P. M., którzy odpowiadali na zadawane pytania pewnie i rzeczowo, jednoznacznie wskazując istotne dla rozstrzygnięcia fakty. Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka E. K., który miał znikomą wiedzę o okolicznościach mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie, w szczególności dotyczących kosztów utrzymania małoletniej powódki. Zeznania zaś świadka M. S., sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek przyznała, bowiem, że wiedze o kosztach utrzymania małoletniej powódki ma od matki dziecka.

Sąd uznał za niewiarygodne dowody z paragonów, które były niepodpisane, a z ich treści nie można było zweryfikować czyje wydatki potwierdzają. To samo dotyczy faktur i rachunków, w których jako nabywców nie wymieniono stron postępowania. Wiarygodność pozostałych dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka

odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno, więc budzić wątpliwości, że P. M. jest zobligowany do alimentowania swojej córki, która z uwagi na swój wiek i obowiązek szkolny nie jest zdolna do samodzielnej egzystencji.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym należy rozumieć zarówno potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie) na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że J. K. wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb małoletniej córki kwotę, co najmniej 1200-1300 zł miesięcznie. Wskazana kwota zaspokaja takie podstawowe potrzeby dziecka jak wyżywienie, ubranie, przybory szkolne, rozrywka. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej w aglomeracji (...). Do wskazanej kwoty koniecznych wydatków na utrzymanie uprawnionej dodać należy także wydatki na leczenie ortodontyczne, na które składają się zakup aparatu w kwocie 1500 zł oraz 60 zł, co miesiąc na wizyty kontrolne. Leczenie ortodontyczne, w dzisiejszych czasach, nie jest, bowiem czymś wyszukany, ale zapewnia odpowiedni wygląd dziecku, co jest szczególnie istotne dla dziewczynki w okresie dojrzewania. Koszty utrzymania dziecka to także opłaty za media, przy czym powódka była w stanie wskazać jedynie wydatki związane z opłatami za gaz, które w okresie zimowym wynoszą dla całego domu blisko 2000 zł, zaś w okresie letnim około 217 zł, matka dziecka ponosi połowę tych kosztów. Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej K. M. Sąd nie zaliczył jednak wydatków związanych z jazdą konną w kwocie 600 zł miesięcznie, gdyż stanowi ona zbyteczny wydatek, który jest znacznie wygórowany w stosunku do korzyści osiągniętych przez dziecko. Za nielojalne wobec ojca dziecka należy też uznać obciążanie go tak znacznymi wydatkami bez wcześniejszego uzgodnienia z nim warunków finansowania tej „rozrywki”.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu P. M. z zawodu jest inżynierem mechanikiem i jak sam zeznał, na rynku pracy w K. oferowane jest zatrudnienie dla osób z jego kwalifikacjami i w jego wieku z wynagrodzeniem do 3000 zł, co niewątpliwie pozwoli mu na pokrycie alimentów należnych córce w kwocie po 750 zł miesięcznie. Na zwiększenie możliwości alimentowania pozwanego wpływa także majątek w postaci domu o pow. 190 m², który może przynosić pożytki cywilne w postaci czynszu najmu lub dzierżawny, których część winna być przeznaczana na pokrycie należnych dziecku alimentów.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W niniejszej zaś sprawie, ustalono, że piecze nad małoletnią K. M. sprawuje matka J. K., która dba o codzienne utrzymanie córki. W konsekwencji P. M., został zobowiązany do pokrywania większej części kosztów utrzymania dziecka.

Sąd znosząc wzajemnie koszty procesu stosował art. 100 kc, gdyż żądania stron zostały uwzględnione jedynie częściowo.

Nie obciążając kosztami sądowymi pozwanego stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletniego dziecka, a obowiązkiem pokrycia kosztów należnych Skarbowi Państwa.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.